

wona čžesczi čže!“ To pať je ta lubošć k Bohu, so my jeho kašnje džeržimy, a to nětk je, šchtož našch Jesuř wot naš žada: „lubujecze-li mje, dha tež džeržće moje pschikašnje.“ —

Wěrnym wučomnikam Anješowym hinať možno njebudže, hač wšhitke pschikašnje mišchtra, kiž wot nich do njebjeř schol je, s lubošću dopjelnicž, jako wustawki najšwjeczišcheho wotkašanja; woni chzedža šwětej wotemrěcž; s čžělom a s krowju šo bėdžicž; šleho nješchecžela wotpošašacž; šujescž; wodacž, a mjelčecž; čžerpicž a tola džělacž, hač džěn je, a štajnje a wšchudžom ponižnje a wutrajnje s kšchizom ja Jesuřom kłodžicž. Njeměnicže wy pať, so jim k temu trjeba je teho pošylnjazeho twarštwu s tym šbóžnikom? A njebudža dyrbjecž teho šameho parowacž hdyž wón wot nich džē? Ale, hlaj, hižo šlyšcha jeho šlubjenje: „ja chzu teho Wótza prošycž a wón dyrbi wam druheho trošhtarja dacž, so by wón pola wař wostal wěcžnje.“ Ššhes móž šwjateho ducha trošhtarja šlyšcha wěrjazy Jesuřowi, w šwjatym hotowanju teho Anješa a wohladaju jeho w šwjatym rošwětlenju, a šu štowaršcheni s nim na wěcžnje jako wowzy s dobrym paštyrjom. A wón nješamjelcži šwojej šhubjenej, ale šašo namašanej wowzy wěrnošć a šud, ale tež niz hnadu a wumoženje. — Prošecže, dha budžecže doštacž ducha teje wěrnošće, kotrehož tón šwět njemóže doštacž, pschetož wón jeho njewidži ani nješnaje, wy pať jeho šnajecže, pschetož wón wostanje pola wař a budže we wař.“

Šakub = Njeřwacžidški.

Ššwjaťki.

Ša chzu wam nowu wutrobu dacž, a chzu wam noweho ducha do wař dacž, a chzu tu kamjeńtnu wutrobu s wařcheho čžěla wšacž, a chzu wam mjařowu wutrobu dacž. Ša chzu mojego ducha do wař dacž, a chzu šcžinicž, so budžecže w mojich kašnjach kłodžicž a moje prawu džeržecž a po nich čžinicž. Čžech. 36, 26 a 27.